

ימי קדם

ימים אלו מחייכים אל האדריכל הצעיר והמצליח פיצו קדם הנמצא בעיצומו של תהליך פריחה וחדירה מהירה לתודעה למרות שלא שינה דבר. סגנונו נותר כשהיה מאז החל לעבוד, הוא מודרניסט המתכתב עם המודרניסטים הגדולים של המאה ה-20, עבודותיו מינימליסטיות, נקיות, שקטות ומקרינות איפוק מעורר כבוד.
מאת: חיים קפון | צילום: עוזי פורת

קשר עם החוץ, חומרים עכשוויים, סקאלת צבעים מונוכרומטיים וקווים ישרים- אלו הם הכלים בתיבתו של קדם, באמצעותם הוא יוצר מודרניזם פונקציונאלי הבורח מקישויות. "אני בסך הכל בונה מרחב לתוכו יוכלו בני הבית לצקת את אישיותם" אומר קדם. ואכן, החללים

כ אשר מביט פיצו קדם סביבו ובוחן במבט ביקורתי את מבני המגורים בארץ הוא מתקשה במציאת מחמאות. האדריכלות המקומית, לדעתו, סובלת מאובדן דרך, מכפיפה עצמה לגחמות של לקוחות שביין לבין אדריכלות טובה רב הפער, נכנעת לטרנדים ולאפנות חולפות ומנותקת מהסביבה ומהאנשים. "הסגנון הבינלאומי" של הבאהאוס היה נפלא. הוא התאים לאקלים, לאנשים, למקומות. היתה בו אחידות, היתה אמירה, זו תקופה שעשו בה דברים נפלאים... בתוך כל הרעש ומהומה והחיים התזזיתיים של היום,

אדריכלות שקטה והרמונית היתה יכולה לעשות רק טוב" הוא מסביר. קדם הוא האדם האחרון שירים ידיו בכניעה לנוכח דרישות של לקוחות. הוא דוחה יותר עבודות מאשר הוא מקבל ועובד רק עם לקוחות שמבקשים את טביעת האצבע שלו, אנשים מתוחכמים מכדי לצעוק את עושרם, לא אלו שיתקינו ברזי זהב באמבטיה ויציבו פסלי אריות בכניסה לבית. הסגנון שלו ברור ומוכר, ומי שמזמין אצלו עבודה יודע בדיוק לאילו איכויות לצפות. קדם הוא ממשיכם הרעיוני של המודרניסטים הגדולים של המאה העשרים, מיס ואן דר רוהה, הוא אולי הבולט שבהם. חללים גדולים, מוארים,